

ÎNCHEIERE

18 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ion Bortă, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Bejenari împotriva lui Ion Bortă cu privire la încasarea dublei arvune

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2014 prin care au fost respinse apelurile declarate de către Nicolae Bejenari și Ion Bortă, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 03 iunie 2013, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 15 august 2012, Nicolae Bejenari a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Bortă cu privire la încasarea dublei arvune.

În motivarea acțiunii a indicat că la 27 aprilie 2012, la biroul notarului public V. Moraru a încheiat cu pârâtul contractul de arvună, conform căruia a transmis pârâtului 6000 Euro în contul sumei contractului de vânzare-cumpărare a combinei de model Class cu jatca de 3,5 m cu prețul vânzării de 12500 Euro, contract care urma să fie încheiat până la 27 iunie 2012.

Menționează că conform p.3 al contractului de arvuna, pârâtul Ion Bortă și-a asumat obligațiunea ca în caz de nerespectare a prevederilor contractului din vina lui, va restitui suma dublă a arvunei în mărime de 12000 Euro.

Relatează că ulterior, la 28 iunie 2012, adică a doua zi după expirarea termenului stipulat în contractul din 27 aprilie 2012, pârâtul l-a convins să-i mai dea 1500 Euro, în vederea achiziționării combinei dorite.

Afirmă că după acesta pârâtul nu i-a mai răspuns la apeluri, în așa mod înș elându-l și însușindu-și suma de 7500 Euro.

Își întemeiază acțiunea în baza art. art. 631-633 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea în beneficiul său de la pârâtul Ion Bortă dublul arvunei primite în sumă de 12000 Euro plus 1500 Euro primite suplimentar la 28 iunie 2012, în total suma de 13500 Euro, în asigurarea acțiunii, conform prevederilor art. 174-175, 177-178 CPC să se aplice sechestrul pe bunurile imobile casa de locuit și terenul situate în sat. Viișoara, r-nul. Edineț și locuința nr. 54, casa 17, str. Ș. Bucovniei, or. Edineț și de asemenea pe toate mijloacele de transport ce-i

aparțin, în legătură cu starea grea materială și gravă a sănătății solicită scutirea parțială de la plata a 50 % din suma taxei de stat și încasarea de la pârât a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 03 iunie 2013 acțiunea a fost admisă parțial fiind încasat de la Ion Bortă, locuitorul s. Vișoara, r-nul. Edineț, în beneficiul lui Nicolae Bejenari locuitorul s. Zăbriceni, r-nul. Edineț, arvuna în sumă de 6000 euro, cheltuielile achitate pentru transportarea combinei în sumă de 1500 euro și cheltuielile de judecată în formă de plata taxei de stat în sumă de 2192,40 lei, în rest cererea fiind respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 februarie 2014 au fost respinse apelurile declarate de către Nicolae Bejenari și Ion Bortă, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 08 aprilie 2014, Ion Bortă, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârilor instanțelor judecătorești inferioare cu emiterea unei decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele de dispoziție emise de instanțele inferioare, considerând că la emiterea hotărârii nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea litigiului în fond, fiind încălcate și aplicate greșit normele de drept procedural și materiale.

Menționează că temei de plată a dublei arvune a fost invocat de către Nicolae Bejenari faptul că Ion Bortă a adus combina cu întârziere, cu toate că ultimul a declarat că combina a fost adusă în vama RM la data de 24 iunie 2012, adică în termen.

Susține că reclamantul a refuzat să achite serviciile de transport și de devamare a combinei, motivând că nu dispune de bani.

Relatează că faptele date au fost cert dovedite în proces prin certificatul eliberat de transportatorul „EUROTRANS” SRL din care reiese că combina a fost descărcată la data de 24 iunie 2012 iar transportul a ieșit din vamă la data de 27 iunie 2012, orele 02:00, din declarațiile martorilor Andrei Bortă și Nicoleta Lastavețchi, prin fotografiile pe care se vede postul vamal „Costești” și factura CMR care a fost închisă la data de 28 iunie 2012, când transportatorul s-a întors în Polonia - combina fiind adusă în termen.

Afirmă că Nicolae Bejenari s-a eschivat de a procura combina din lipsa de surse financiare sau nedorința de a face acest lucru, cu toate că ultimul a adus instanței de judecată și a anexat la dosar copia unui contract de credit.

Remarcă că declarațiile acestuia sunt contradictorii, deoarece anume el a declarat că a fost de acord de a achita serviciile de transport a combinei de către întreprinderea din Polonia până în vama RM dar nu dispunea de întreaga sumă necesară de 2000 EURO, din acest motiv a achitat 1500 EURO, restul 500 EURO i-a achitat Andrei Bortă (feciorul lui Ion Bortă) care la rândul lui a împrumutat acești bani de la Nicoleta Lastavețchi.

Mai relatează că în fața instanței de judecată, Nicolae Bejenari a declarat că nu a dorit să cumpere combina deoarece ea nu dispune de agregatul de recoltare, fapt ce nu corespunde adevărului și este unul contrar actului întocmit de inspectorul „Intehagro” din 10 iulie 2012 în baza căruia la combină sânt toate agregatele, ea funcționează, gabaritele ei corespund înțelegerii dintre părți. Totodată acesta a

declarat că a verificat lângă spitalul din or. Edineț combina, a pornit-o, motorul funcționa și era în ordine numai că ea nu dispunea de agregatul indicat mai sus.

Cu referire la pct. 3 din contract susține că restituirea dublei arvune a fost prevăzută anume pentru cazul de refuz de încheiere a contractului și nu pentru alte cazuri, mai ales că Ion Bortă nu a refuzat și nici nu refuză încheierea contractului.

Consideră că prevederile art. 631-632 Cod civil nu sunt relevante la caz, suma de 6000 Euro fiind considerată avans care se va lua în calcul la executarea prestației iar în cazul în care aceasta nu s-a făcut se restituie.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, inclusiv a recurentului, la 17 februarie 2014, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire anexată cu nr. 3420 (f. d. 160), fiind recepționată la 20 februarie 2014 (f. d. 162).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen, la 08 aprilie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Bortă, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Ion Bortă, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ion Bortă, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ion Bortă, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari